

ת"פ 52636/04/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד עבדאללה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 52636-04-13 מדינת ישראל נ' עבדאללה

בפני כב' השופט אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד עבדאללה

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הרשע בהתאם להודאתו בעבירה של הסעת תושב זר, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 17/1/12 הסיע הנאשם ברכבו שני תושבי אזור שאינם רשאים לשהות או לעבוד בישראל. הנאשם הסיע את השניים לצורך עבודתם אצל אביו.

טיעוני הצדדים לעונש

בשל חומרת העבירה, מבקשת התביעה להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

מנגד, נוכח חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, נטילת אחריות מצד הנאשם והעדר עבר פלילי עותר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם של"צ בלבד.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 28 שנה נשוי ואב לתינוקת, מתגורר עם משפחתו בעין נקובא.

הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי בתחומי עבודה וחברה, מציית לסמכות ומבטא שאיפות מצומצמות לעתיד.

משפחת מוצאו של הנאשם מנתה זוג הורים ו-6 ילדים, כשהנאשם הוא האחרון בסדר הילודה. אמו של הנאשם נפטרה לפני שנתיים. הנאשם מספר כי אמו היתה דמות משמעותית בחייו וכי מותה היווה עבורו אירוע קשה מאד. אבי הנאשם מתואר על ידו כאדם קשוח שהתקשה להפגין רוך ורגש כלפי ילדיו.

בילדותו, התגלו אצל הנאשם קשיי למידה והוא שולב בחינוך מיוחד. לדבריו, לא הצליח להשתלב בבית הספר מבחינה חברתית. בגיל 17 שנה נטש את מסגרת החינוך והשתלב בתעסוקה, בתחילה בעבודות מזדמנות, ובהמשך, החל משנת 2007 ועד היום, הוא עובד בחברה קדישא כחופר קברים.

הנאשם שיתף את שירות המבחן כי בשנת 2012 התארס לבת דודתו ותכנן לדחות את הנישואין למספר שנים עד שיצליח לבנות את ביתו ועל מנת להימנע מקשיים כלכליים, אך לאחר מות אמו, נישא אביו בשנית ואילץ את הנאשם להינשא ולעזוב את ביתו.

הנאשם סיפר כי נאלץ ליטול מספר הלוואות ולהיכנס למחויבויות כלכליות גבוהות, על מנת לעמוד בהוצאות בניית ביתו והוצאות החתונה.

הנאשם מפרנס יחיד, תיאר בפני שירות המבחן קושי כלכלי והביע חשש לפיו אם יאלץ לבצע מאסר בעבודות שירות יאבד את מקום עבודתו, לא יעמוד בהתחייבויות הכלכליות שנטל ויקרוס כלכלית.

ביחס לעבירה, הנאשם נטל אחריות לביצועה, אך מוסיף כי נדרש על ידי אביו להסיע את העובדים, הבין מאביו כי השניים בעלי היתר שהייה בישראל ולפיכך לא בדק בעצמו ענין זה.

בשיחה של הנאשם עם שירות המבחן סיפר כי מעורבותו בעבירה חידדה אצלו את המודעות לבדיקת זהותם של האנשים אותם הוא מסייע.

שירות המבחן מעריך כי מעורבותו של הנאשם בעבירה באה על רקע מאפייני אישיותו, נטייתו להישמע לדמויות סמכותיות, קושי בהפעלת שיקול דעת אישי וקושי לעמוד באופן אסרטיבי מול משפחתו.

בשקלול הנתונים שעומדים בפניו, ממליץ שירות המבחן להסתפק בהטלת צו שירות לתועלת הציבור ומאסר מותנה ולהימנע מהשתת עונש מאסר, אשר יפגע בנאשם מבחינה כלכלית ואפשר שיגרום לו לאבד את מטה לחמו.

דין וגזירת דין

בהתאם לכלל הבניית ענישה, יש לגזור את דינו של הנאשם על פי עיקרון ההלימה שמהותו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו.

בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך המוגן, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במקרה דנן, **הערך המוגן** שנפגע הוא זכותה של המדינה להגן על ריבונותה ולקבוע את זהות הבאים בשעריה. מידת הפגיעה אינה גבוהה, שכן מדובר בהסעת שני תושבים בתוך שטחי ישראל (בשונה מהסעתם מחוץ לישראל לתוך גבולותיה) ומשלא נגרם נזק כתוצאה מהסעתם.

בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים בין מאסר מותנה לבין מאסרים למספר חודשים, שאפשר וירוצו בדרך של עבודות שירות. בחינת הפסיקה בעבירות של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות, מעלה כי בגין עבירה זו הוטלו עונשי מאסר הנעים בין מאסר למשך מספר חודשים, שאפשרי ירוצו בדרך של עבודות שירות ועד עונשי מאסר לתקופות ממושכות מאחורי סורג ובריח:

ברע"פ 6141/09 סלהב נ' מדינת ישראל (30.7.09), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם ללא עבר פלילי, שהורשע בעבירה של הסעה שלא כדין של מספר נוסעים, תמורת תשלום. בית משפט שלום הטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה. בערעור, החמיר בית המשפט המחוזי את עונשו והטיל עליו בנוסף, 45 ימי מאסר. בית המשפט העליון דחה את בקשת הרשות ערעור והותיר את העונש על כנו.

בת"פ (רמלה) 2075/06 מדינת ישראל נ' אבו גמעה (17.10.10), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בשתי עבירות ניסיון הסעה שלא כדין (6 ו-7 נוסעים), כשבעברו הרשעה בעבירה של הסעה שלא כדין בגינה אף ריצה עונש מאסר. בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך עבודות שירות.

בת"פ (כ"ס) מדינת ישראל נ' מסארוה (27.9.11), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של ניסיון הסעה שלא כדין של 6 נוסעים בתא נסתר שהוכן ברכבו, אותם התכוון להכניס לתחומי ישראל. בנוסף הורשע בנהיגה פוחזת ובעבירות נלוות. לנאשם עבר פלילי הכולל עבירה של סיוע לשווה בלתי חוקי. בית המשפט השית על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך עבודות שירות.

בת"פ (ירושלים) 36821-06-10 מדינת ישראל נ' אבו גנאם (4.7.11), הורשע הנאשם בעבירה של הסעה שלא כדין ובהחזקת סמים לצריכה עצמית ונדון למאסר מותנה.

בת"פ (נתניה) 19485-11-10 מדינת ישראל נ' מחמוד מוגרבי (19.11.12), הנאשם, שהיה נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירה של הסעה שלא כדין וקבלת רכוש גנוב ונדון למאסר מותנה.

בת"פ (פ"ת) 25800-10-12 מדינת ישראל נ' חוסין שלים (1.9.13), הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שבח"ים שלא כדין והסתייעות ברכב לביצוע עוון ונדון למאסר בפועל למשך חודש לריצוי בעבודות שירות.

בת"פ (כפר סבא) 1731/09 מדינת ישראל נ ג די זפורוזץ (22.4.13), הנאשם, נהג מונית בן כ-40 שנה, נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירה של הסעה שלא כדין של שני שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה.

ברע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.2.06) נקבע כי הגם שעל פי הלכת הכלל הוא שראוי שייגזר עונש מאסר בפועל בגין עבירות של הלנת, העסקת או הסעת שוהה בלתי חוקי, הרי שיש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו הספציפיות של העבריים הנאשם העומד לדין:

"יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו, מצבו המשפחתי ועוד כיוצא-באלו נסיבות שלעניין. נסיבות אלו - ונסיבות דומות להן -אף שאין בהן, כשלעצמן, כדי לשלול הטלתו של מאסר בפועל, אפשר יביאו להקלה במשך תקופת המאסר, ובמקרים המתאימים יחייבו הטלתו של עונש קל יותר. מישקל רב יש ליתן, כמובן, לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין, ובייחוד נתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור. כך, למשל, פלוני שבעצימת עיניים הסיע אדם זר משיטחי האזור אל תוך ישראל, נוטל על עצמו סיכון רב שכן אין לו כל ערובה כי הנוסע אינו נושא עימו מיטען חבלה. פלוני יישפט אפוא לחומרה ומדיניות הענישה תיושם עליו במלואה."

בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מעלה כי הנאשם הסיע 2 תושבים זרים, כאשר ההסעה עצמה נעשתה כאמור לעיל, בתוך תחומי מדינת ישראל ולא עלתה טענה לפיה הכניסם לשטחי המדינה.

אין מדובר בהסעה לצרכי בצע כסף אלא בהיענות הנאשם לבקשת אביו לסייע לו בהסעת השניים, שעבדו אצל אביו.

בהתאם לכללי הבניית הענישה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

בגזירת עונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובהן גילו הצעיר יחסית, היות הנאשם בעל אורח חיים תקין, נשוי ואב לילדה, המתפרנס למחייתו במקום עבודה קבוע משנת 2007 ונעדר עבר פלילי.

הנאשם נוטל אחריות מלאה על האירוע. להערכת שירות המבחן מבין הנאשם את חומרת מעשהו, הסיק את המסקנות המתבקשות והפנים את הצורך להבא, לוודא זהות הנוסעים ברכבו, במקרה של ספק.

נתתי דעתי לכך שביצוע העבירה נבע מצטינתותו לאביו ולא ממניעים תועלתיים-אישיים.

משקל נוסף הענקתי לאחריות הכלכלית הכבדה המוטלת על כתפיו של הנאשם, להיותו מפרנס יחיד ולחשש שיאבד מקור פרנסתו, היה ויאלץ להיעדר מעבודתו לצורך ביצוע עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

בנסיבות הענין, ולנוכח מתחם הענישה במקרה שבפני, נתוניו של הנאשם, והמלצת שירות המבחן לא ראיתי מקום להטיל על הנאשם מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

ראיתי לאמץ המלצת שירות המבחן ולהימנע מהטלת מאסר בעבודות שירות.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 150 שעות של"צ. שירות המבחן יגיש תכנית לאישור בית המשפט.

2. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

3. קנס בסך 3,000 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלומים בני 300 ₪ כל אחד, שהראשון בהם ליום 15/8/14.

ניתן היום, 29 יוני 2014, בנוכחות הצדדים.